

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

Styrets årsberetning 2014

MAI 2015

Innhold

Innhold

Fokus på økt humanitær innsats og på å nå mennesker i vanskelig tilgjengelige områder	7
Flyktninghjelpens mandat og organisasjonsstruktur	8
Programaktiviteter	8
Sikkerhetshåndtering	9
Styrket kvalitet og etterrettelighet	9
Beredskapsstyrkene	10
Ebola-responsen	10
Nye partnerskap	10
Informasjon og talsmannsarbeid	11
Syria	11
Cartagena +30	11
Overgikk mål for mediedekning	11
Finans- og inntektsgrunnlag	12
En bred donorbase	12
Personale og arbeidsmiljø	14
Nasjonalitet, kjønnsfordeling og innvandrerbakgrunn	15
Arbeidsmiljø	15
Sykefravær	15
Styrets sammensetning	16
Styret	16
Utsikter for neste år	16

Fokus på økt humanitær innsats og på å nå mennesker i vanskelig tilgjengelige områder

I løpet av de siste to-tre årene har antallet mennesker på flukt økt dramatisk, og verden står nå ovenfor den verste flyktningkrisen siden tiden etter andre verdenskrig. Som svar på krisen har Flyktninghjelpen skalert opp sin virksomhet og gjorde i 2014 mer for et større antall mennesker på flukt enn noen gang tidligere.

I 2014 nådde Flyktninghjelpen, gjennom sine landprogrammer, ut til mer enn 4,3 millioner mennesker i 28 land. I tillegg rykket til sammen 600 eksperter fra Flyktninghjelpens beredskapsstyrker, NORCAP, ut og bisto med krisehåndtering og forebygging i 49 land. NORCAP er dermed den mest brukte beredskapsstyrken innen internasjonalt nødhjelps- og utviklingsarbeid. Flyktninghjelpens regionale Midtøsten-operasjon er blant verdens største, når det gjelder hjelpearbeid for syriske flyktninger. Arbeidet inkluderer også operasjoner inne i Syria fra baser i nabolandene. Flyktninghjelpens evne til å svare på nye, akutte kriser ble også styrket. Våre to dedikerte kriseresponsteam ble satt inn for å øke eller opprette nødhjelpoperasjoner i Den sentral-afrikanske republikk, Sør-Sudan, Irak og Ukraina. I en rekke konfliktområder der sikkerhet og tilgang er særlig vanskelig, og få andre humanitære organisasjoner er tilstede, slik som i Afghanistan, Somalia og Colombia, klarte Flyktninghjelpen å utvide sitt operasjonsområde.

Selv om Flyktninghjelpen lyktes i å nå ut til millioner av mennesker i sårbare situasjoner og vanskelig tilgjengelige områder, opplever organisasjonen at sikkerhetssituasjonen for bistandsarbeidere stadig blir farligere. I 2014, ble to av Flyktninghjelpens ansatte drept i Mali, og flere andre ansatte opplevde situasjoner med ekstrem risiko i tjeneste. Flyktninghjelpen har svart på den økende trusselen med en betydelig styrking av sikkerhets- og risikovurderingsarbeidet.

Flyktninghjelpens sterke nettverkstradisjon ga seg utslag i et høyt antallet forespørsler fra andre organisasjoner og FN om å tale på vegne av det humanitære samfunnet. Flyktninghjelpen representerte 180 latinamerikanske NGOer under Cartagena +30-prosessen, og hele det globale NGO-samfunnet på lanseringen av tidenes største humanitære appell for Syria-krisen. I tillegg presenterte generalsekretær Jan Egeland det humanitære perspektivet på en høring om Syria i det amerikanske Senatet. Videre bidro vellykkede lanseringer av viktige rapporter til en merkbar vekst i internasjonal og nasjonal mediedekning, noe som gir økt tilgang til viktige beslutningstakere.

Flyktninghjelpen utvidet også antallet institusjonelle donorer i 2014, og opplevde en markant økning i programstøtten. Flyktninghjelpen ble den nest største partneren til EUs *Generaldirektorat for humanitær bistand og sivil beredskap (ECHO)*, doblet støtten fra Storbritannias *Department for International Development (DFID)*, og ble den fremste internasjonale NGO-partneren til Svenske *Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida)*. Flyktninghjelpen økte også støtten fra private givere og opplevde en betydelig oppgang i gaver fra enkeltpersoner og fra næringslivet.

Parallelt med den kraftige veksten i humanitær respons, investerte Flyktninghjelpen betydelig i prosesser og funksjoner for kvalitetskontroll av organisasjonens operasjoner.

Flyktninghjelpens mandat og organisasjonsstruktur

Flyktninghjelpen er Norges største internasjonale humanitære organisasjon. Vi fremmer og beskytter rettighetene til mennesker som er på flukt i eller utenfor eget land. Vi responderer først og fremst i krigs- og konfliktsituasjoner, men engasjerer oss også i andre krisesituasjoner der vår innsats kan styrke den humanitære responsen.

Flyktninghjelpens kjernefunksjon er å yte humanitær bistand gjennom aktiviteter i felt. Arbeidet vårt er konsentrert rundt fem programområder, også kalt kjerneaktiviteter: husly, matsikkerhet, informasjon, rådgivning og juridisk assistanse, utdanning og vann- og sanitærforhold. Disse kjerneaktivitetene kan tilpasses ulike kontekster og er gjensidig forsterkende. I de fleste områder responderer Flyktninghjelpen med mer enn en kjerneaktivitet. I tillegg bidrar organisasjonen til den overordnede koordineringen og styrkingen av internasjonal humanitær respons, gjennom våre beredskapsstyrker. Flyktninghjelpens beredskapsstyrker, NORCAP, bistår internasjonale organisasjoner og nasjonale myndigheter med eksperter til forebygging, håndtering og gjenoppbygging i krisesituasjoner. FN er den største mottakeren av NORCAP-eksperter.

Flyktninghjelpen driver også talsmannsarbeid på lokalt, nasjonalt, regionalt og globalt nivå. Talsmannsarbeid er basert på førstehåndskunnskap fra felt. For å forstå og respondere på fordrivelse, driver vi forskning både på det global flyktningbildet og bestemte fluktsituasjoner. Flyktninghjelpens senter for internt fordrevne (IDMC) er verdensledende når det kommer til å overvåke, rapportere om, og være talsmann for mennesker på flukt i eget land, såkalt internt fordrevne.

Flyktninghjelpen er basert i Norge med hovedkontor i Oslo. Vi deltar aktivt i det norske sivilsamfunnet, og engasjerer oss bredt i saker som angår mennesker på flukt. Informasjons- og talsmannsarbeid retter seg mot beslutningstakere, sivilsamfunnet og befolkningen for øvrig.

Programaktiviteter

I løpet av de to siste årene økte antallet som mottok hjelp og beskyttelse fra Flyktninghjelpen fra 3,2 til 4,3 millioner enkeltpersoner. Alle kjerneaktivitetene har økt sitt nedslagsfelt det siste året og til sammen leverte Flyktninghjelpen nesten 6 millioner ulike nødhjelpspakker i 2014, en økning fra litt over 4,4 millioner i 2013. Flyktninghjelpens største kjerneaktivitet i 2014 var husly og vann- og sanitærtjenester. Landene der flest mottok hjelp var: Pakistan, Jordan og Syria.

Flyktninghjelpen hadde etablert programvirksomhet i 28 land i 2014: I Asia, Afghanistan, Iran, Myanmar og Pakistan; i Midtøsten, Irak, Jordan, Libanon, Palestina, Syria og Jemen; i Afrika, Burkina Faso, Den sentralafrikanske republikk, Elfenbenskysten, DR Kongo, Djibouti, Etiopia, Kenya, Liberia, Mali, Somalia, Sør-Sudan, Uganda og Zimbabwe; i Sør-Amerika, Colombia, Venezuela, Honduras og Panama, og i Europa, Ukraina.

Nye operasjoner ble innledet i to land, i Den sentralafrikanske republikk og Ukraina. Flyktninghjelpen avsluttet arbeidet i ett land, Zimbabwe. Zimbabwe-programmet ble opprettet i 2011 for å bistå internflyktinger med å bygge opp en ny tilværelse etter en lengre periode med interne konflikter og uro. Over en femårsperiode hjalp Flyktninghjelpen til sammen over 40 000 mennesker i Zimbabwe med gjenoppbygging av lokalsamfunn og livsgrunnlag, utdanning, matvaresikkerhet, vann og sanitærtjenester og husly.

Flyktninghjelpens evne til å respondere raskt på nye kriser ble ytterligere styrket i 2014. Dette skyldes hovedsakelig fire forhold: Styrkingen av våre globale kriseresponsteam som raskt kan etablere eller skalere opp eksisterende programvirksomhet, åpningen av vårt nye nødhjelpslager

i Dubai, som innen 24 timer kan sende ut nødhjelpsforsyninger til alle deler av verden, forbedrede prosedyrer og verktøy for rask respons, samt økt tilgang til krisefinansieringsmidler.

Sikkerhetshåndtering

Flyktninghjelpen opererer primært i konfliktområder. Å ivareta sikkerheten til ansatte og til de som mottar hjelp er derfor en grunnleggende og integrert del av all virksomhet.

Sikkerheten avhenger først og fremst av at organisasjonen har tillit og aksept i lokalsamfunnene der vi operer. Det er derfor helt avgjørende at all hjelpearbeid er basert på humanitære behov og at organisasjonen opptre upartisk, nøytralt og uavhengig av politiske agendaer.

Alle våre operasjoner analyserer kontinuerlig trusselnivåer og risiko og innfører konkrete tiltak for å minimere mulige trusler. I 2014 utførte Flyktninghjelpens internrevisjon en detaljert egenvurdering i alle landoperasjonene, hvor blant annet alle sikkerhetsrutiner ble gjennomgått. Internrevisjonen gjennomførte i tillegg en detaljert granskning av risikohåndtering i to landprogrammer. Alle nivåer i organisasjonen øver jevnlig på krisehåndtering.

Styrket kvalitet og etterrettelighet

I løpet av året gjennomførte Flyktninghjelpen en rekke organisatoriske tiltak for å styrke kvalitetskontroll av programvirksomheten, samt organisasjonens styrings- og ledelsesstruktur: Rolle- og ansvarsfordeling mellom hovedkontoret og region- og landnivåene ble tydeliggjort, monitorerings- og evalueringsarbeidet ble utvidet, og tiltak for ytterligere styrking av finansiell kontroll og anti-korrupsjon ble iverksatt. Den nyopprettede enheten for intern revisjon styrket ledelsens tilgang til informasjon om kvaliteten på arbeidet og kontroll av implementering av prosedyrer og retningslinjer på tvers av landprogram og virksomhetsområder. Det ble gjennomført revisjon av fire landprogram i 2014.

Hovedkonklusjonen fra eksterne programevalueringer i 2014 var at Flyktninghjelpen leverer hjelp av høy kvalitet, og at våre program forbedrer livssituasjonen for de menneskene vi når ut til. De eksterne evalueringene identifiserte også enkelte områder der det er behov for forbedring. I tillegg ble det identifisert hull og/eller forsinkelser i den interne oppfølgingen av evalueringer.

Beredskapsstyrkene

I 2014 sendte Flyktninghjelpens beredskapsstyrke NORCAP ut eksperter på nesten 600 oppdrag i 49 land, og var dermed den hyppigst brukte ekspertstyrken innen humanitær- og utviklingssektoren. De mange storskala krisesituasjonene definerte i stor grad hvor NORCAP prioriterte å sende eksperter. Den største krisen NORCAP responderte på var krigen i Syria, med utsendelser til Syria så vel som til nabolandene Libanon, Jordan og Tyrkia. Regnet i antall utsendelser var Sør-Sudan det landet hvor flest eksperter ble utplassert.

Utsendelse av eksperter innen beskyttelse, koordinering og ledelse i krisesituasjoner var NORCAPs største oppdragsområder i 2014. FN-systemet var fortsatt den største mottakeren av NORCAP-eksperter.

FN, andre partnerorganisasjoner og NORCAPs egne eksperter gir styrken gode tilbakemeldinger på kvalitet. I 2014 ble det gjennomført to undersøkelser for å måle tilfredshet med styrken, én blant FN-organisasjonene som benytter NORCAP personell og én blant styrkens egne eksperter. I begge undersøkelsene scorer NORCAP 4 og 5 på en skala fra 1-5.

NORCAP finansieres i hovedsak av det norske Utenriksdepartementet, men opplevde god vekst i internasjonal finansiering i 2014, primært som følge av kostnadsdeling og økt finansiering fra FN og DFID.

Ebola-responsen

Ebola-responsen ble NORCAPs hovedprioritet i siste halvdel av 2014. NORCAP startet arbeidet med responsen i september, og ved årets slutt hadde nærmere 40 eksperter blitt sendt ut.

Det tok noe tid før NORCAP kom i gang med Ebola-responsen. Problemer rundt forsikring og prosedyrer for medisinsk evakuering og behandling av eksperter på oppdrag var viktige faktorer, men forsinkelsen var også et resultat av Flyktninghjelpens tvil rundt organisasjonens rolle i det som ble definert som en helsekrise, noe som ligger utenfor organisasjonens hovedmandat.

De første NORCAP-eksperter var på plass i felt tidlig i oktober og ved årets slutt hadde NORCAP sendt 38 eksperter i felt. Det største antallet utsendelser var til Liberia, Guinea og Sierra Leone, hvor NORCAP bistod med støtte til helseresponsen så vel som med håndteringen av de humanitære konsekvensene i kjølvannet av epidemien. Eksperter innen ingeniørfag, logistikk og vann- og sanitærforhold ble sendt ut, samt personer med ekspertise innen matsikkerhet, utdanning og barnevern.

Nye partnerskap

NORCAP etablerte en rekke nye partnerskap i 2014, og pilotprosjekter ble igangsatt med Global Framework for Climate Services (GFCS), the World Meteorological Organisation (WMO), Norges vassdrags- og energidirektorat og Meteorologisk institutt. Disse partnerskapene vil støtte NORCAPs evne til å bistå med kapasitetsbygging gjennom utsendelse av eksperter.

Informasjon og talsmannsarbeid

Mye av Flyktningshjelpens talsmannsarbeid foregår i landene der organisasjonen er tilstede. I 2014 bidro en rekke av våre lokale talsmannsinitiativer til bedre tilgang, beskyttelse og assistanse til mennesker på flukt. I tillegg jobbet vi med en rekke verdensomspennende initiativer og kampanjer.

Syria

Blant de viktigste av disse initiativene var Flyktningshjelpens innsats for å fremme humanitær tilgang og beskyttelse i Syria, et arbeid som ble betydelig utvidet i 2014. Mest synlig var generalsekretærens vitnesbyrd om den humanitære situasjonen i Syria, som han ga foran det amerikanske Senatet i mars, samt rapporten *No Escape*, publisert i november. Rapporten fikk utstrakt global mediedekning og fokuserte at syriere i økende grad blir hindret fra å søke internasjonal beskyttelse på grunn av stenge grenseoverganger. Dette førte til større anerkjennelse og oppmerksomhet rundt behovet for å adressere denne grunnleggende hindringen for at krigsofrene kunne unnsnippe vold og forfølgelse i hjemlandet.

Cartagena +30

I desember 2014 organiserte Flyktningshjelpen, sammen med UNHCR, prosessen kalt Cartagena +30. Flyktningshjelpen hadde samlet og koordinert 180 organisasjoner fra sivilsamfunnet over hele Latin-Amerika, og representerte deres synspunkter på ministermøtet i Brasil. På møtet vedtok regjeringene i Latin-Amerika og Karibia en deklarasjon og handlingsplan for å arbeide sammen for å implementere løsninger for flyktninger og fordrevne personer, og sikre at de ikke lenger regnes som statsløse. Erklæringen var et resultat av langvarig konsultasjoner med myndigheter, internasjonale og regionale organisasjoner, ombudsmenn og sivilsamfunn.

Overgikk mål for mediedekning

Videre bidro Flyktningshjelpens talsmannsarbeid til større bevissthet og bedre praksis innenfor temaer som kontraterrorismetiltak og nødhjelpsarbeid og eiendomsrettigheter for mennesker på flukt. Gjennom flere IDMC-rapporter satte Flyktningshjelpen fokus på konflikten og fordrielsen internt i Nigeria. I Norge posisjonerte Flyktningshjelpen seg i en rekke flyktning- og asylsøkerrelaterte spørsmål, og overgikk målsettingene for mediedekning.

Finans- og inntektsgrunnlag

I 2014 utgjorde Flyktninghjelpens bruttoinntekt 2,4 milliarder kroner, en økning på 28 prosent fra året før. Økningen var hovedsakelig knyttet til organisasjonens hjelpearbeid i Syria-regionen. 98 prosent av de samlede utgiftene ble brukt til å oppfylle Flyktninghjelpens mandat. Siden regnskapsåret 2008 har Flyktninghjelpen benyttet den midlertidige regnskapsstandarden for frivillige organisasjoner.

Årsresultatet viste et positivt resultat på 48 millioner kroner. Egenkapitalen med eksterne restriksjoner ble redusert med 16 millioner kroner til 73 millioner kroner, egenkapital med interne restriksjoner ble styrket med 20 millioner, mens annen egenkapital ble styrket med 44 millioner kroner. Ved utgangen av året utgjorde omløpsmidler 919 millioner kroner, mot en kortsiktig gjeld på 554 millioner kroner, altså et forhold på 1,7, noe som er tilfredsstillende. Selv om det er store variasjoner i løpet av et år, er likviditeten god og organisasjonen har ingen langsiktig gjeld. Overskuddslikviditet investeres i pengemarkeds- og obligasjonsfond, aldri i aksjer.

En betydelig del av Flyktninghjelpens inntekter og utgifter er i utenlandsk valuta, og organisasjonens aktiviteter er derfor sårbare for svingninger i valutakursen. Den betydelige nedgangen i den norske kroneverdien og andre valutaer mot dollaren mot slutten av 2014, hadde begrenset negativ effekt. Skulle derimot valutakursen holder seg på dette nivået over tid, vil det få negative følger for organisasjonens programaktivitet. Deler av det positive resultatet for 2014 vil bli brukt til å redusere de negative konsekvensene av fortsatt lav kronekurs i 2015.

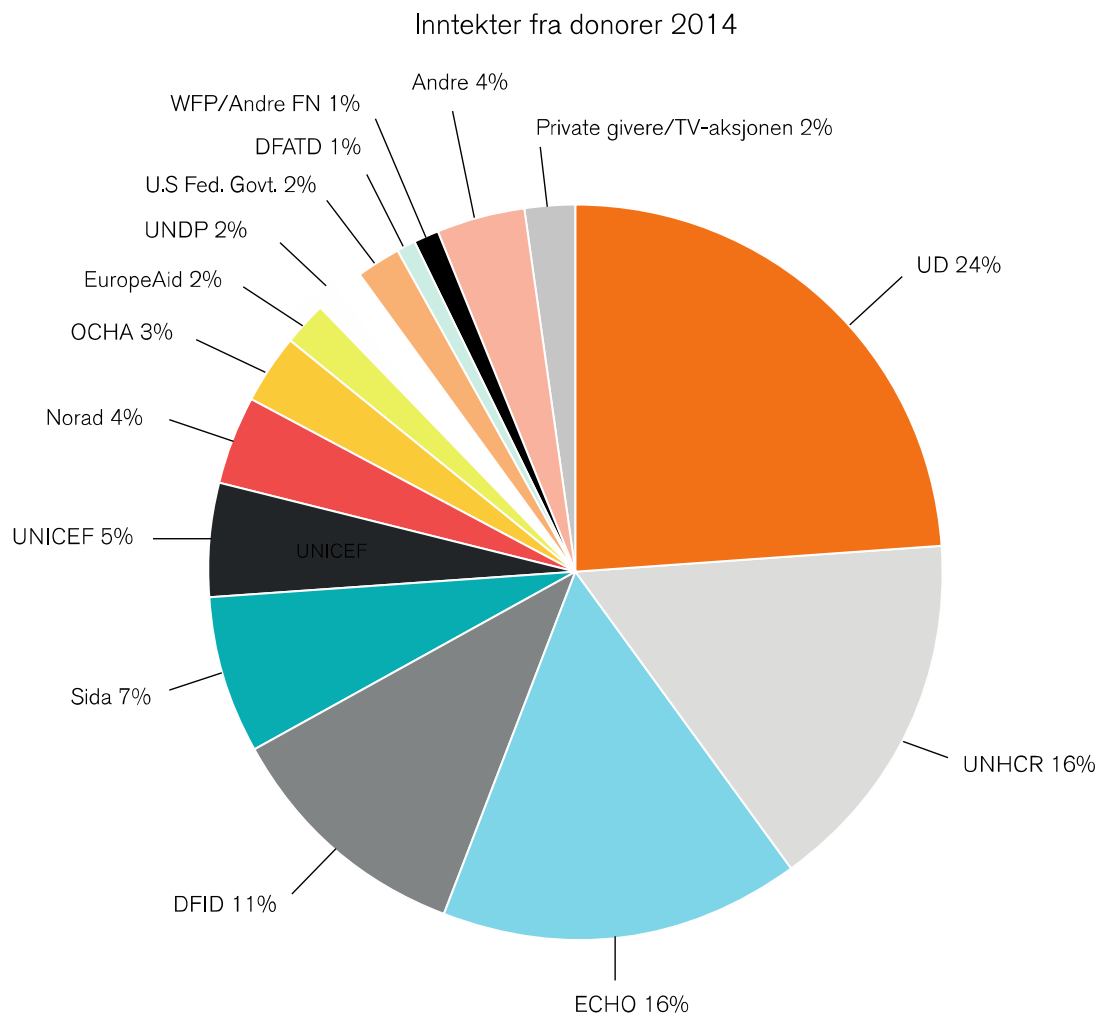
Risikoen er delvis begrenset av det store antallet ulike valutaer som er involvert, og dessuten bærer donorene mesteparten av valutarisikoen. I tillegg bruker Flyktninghjelpen terminkontrakter for å redusere risikoen. Siden organisasjonen ikke har rentebærende gjeld, vil renteøkninger forbedre resultatene.

En bred donorbase

Arbeidet med å utvide antallet institusjonelle donorer fortsatte i 2014. Dette er en strategisk prioritet, fordi en bredere donorbase gir Flyktninghjelpen økt finansiell sikkerhet og forutsigbarhet. Flere donorer innebærer at organisasjonen må oppfylle et utvidet antall rapporteringskrav, noe som igjen fører til økte kostnader, men dette har på sikt positive ringvirkninger fordi profesjonaliteten i organisasjonen øker.

Det norske utenriksdepartementet har vært og er fremdeles Flyktninghjelpens største enkeltdonor, og er en viktig strategisk partner for Flyktninghjelpen – både i de fleste programland og i forbindelse med utsendelse av eksperter til FN. Flyktninghjelpen legger stor vekt på å fortsette utviklingen av det positive samarbeidet.

Flyktninghjelpen har i løpet av de siste årene styrket forholdet til flere utenlandske donorer, og i 2014 kom over 70 prosent av organisasjonens inntekter fra utenlandske donorer. Blant disse var de største bidragsyterne FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR), EU-kommisjonens generaldirektorat for humanitær bistand (ECHO) og henholdsvis den britiske og svenske regjeringen (DFID og SIDA). De fleste av disse bidro betydelig mer til organisasjonen i 2014 enn i 2013, det gjelder spesielt UNHCR og DFID. Myndighetene i Canada, Sveits og USA var også viktige bidragsytere.

Økt finansiell støtte fra private, individuelle donorer har også bidratt til å bedre Flyktningshjelpens økonomi i løpet av de siste årene. Det er viktig for Flyktningshjelpen å bevare muligheten for å kunne respondere raskt og effektivt på humanitære behov, og bidrag fra private givere gir organisasjonens økt fleksibilitet.

Inntektene fra TV-aksjonen i 2010 var, og vil fortsette å være, av stor betydning for Flyktningshjelpens aktivitetsnivå og økonomi. Inntektene ble investert i samsvar med NRKs regler, samt Flyktningshjelpens interne retningslinjer.

En annen viktig årsak til de positive resultatene i 2014, er at Flyktningshjelpen økte aktivitetsnivået betydelig, uten at det førte til tilsvarende økning i administrative kostnader.

Regnskapet er forberedt under forutsetning om fortsatt drift, og styret bekrefter at denne forutsetningen er riktig. Organisasjonens operasjoner resulterer ikke i betydelig miljøforurensing.

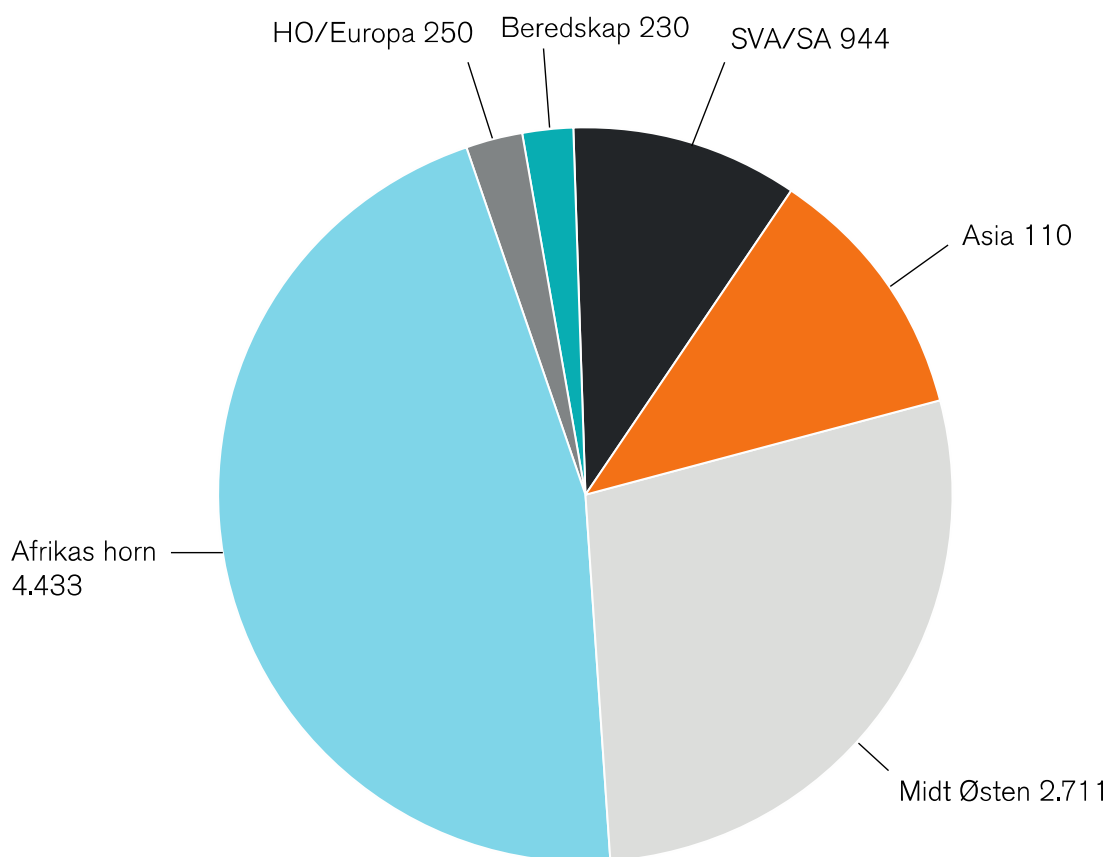
Personale og arbeidsmiljø

Flyktninghjelpens HR-policy skal sikre like muligheter og rettigheter, og forhindre diskriminering basert på etnisk bakgrunn, nasjonalitet, språk, religion og trosretning.

Ved utgangen av 2014 hadde Flyktninghjelpen til sammen 5 250 ansatte. Blant disse var 4 499 nasjonalt ansatt, 284 var internasjonalt ansatte i programland og 237 var ansatt på hovedkontoret i Oslo og på Flyktninghjelpens representasjonskontorer. I løpet av året var i snitt til enhver tid 230 eksperter ute på oppdrag for Flyktninghjelpens beredskapsstyrke.

I tillegg var omlag 4 500 personer midlertidig engasjert i konkrete prosjekter i programland – hovedsakelig flyktninger/intern fordrevne eller personer fra lokalsamfunnene vi jobber i – som ble engasjert i forbindelse med større prosjekter i flyktningleirene. Tar man med denne gruppen, jobbet nærmere 10 000 mennesker i Flyktninghjelpens programmer ved utgangen av 2014.

Andel ansatte, inkludert midlertidig ansatte, per kontor/område

Nasjonalitet, kjønnsfordeling og innvandrerbakgrunn

De 272 personene som jobbet for Flyktninghjelpen på internasjonale kontrakter i 2014 representerte 60 ulike nasjonaliteter. Den største gruppen var kenyanere, fulgt av ansatte fra Frankrike, Norge, Uganda, Zimbabwe og Sverige. 16 prosent av hovedkontorets ansatte hadde innvandrerbakgrunn, ut i fra en definisjon som inkluderer de som selv har innvandret til Norge, eller hvor begge foreldrene ble født utenfor Norge.

Kjønnsfordelingen ved hovedkontoret var 60 prosent kvinner og 40 prosent menn ved utgangen av 2014. Samlet sett var kjønnsfordelingen på direktørnivå i programland, regionskontor og representasjonskontor, 32 prosent kvinner og 68 prosent menn, mens ledelsen ved hovedkontoret besto av 48 prosent kvinner og 52 prosent menn. Blant de internasjonalt ansatte var det 61 prosent menn og 39 prosent kvinner, mens menn utgjorde 73 prosent og kvinner 27 prosent blant de nasjonalt ansatte. Kjønnsfordelingen ved hovedkontorets toppledelse og i styret var 50-50.

Blant ansatte i rådgiver- og mellomlederstillinger, var kvinner og menns lønningsnivåer ved hovedkontoret tilnærmet like.

Arbeidsmiljø

Flyktninghjelpen arbeider aktivt for å ivareta et godt arbeidsmiljø ved alle sine kontorer. Medarbeiderundersøkelsen for 2014 viste at organisasjonens har svært motiverte og engasjerte ansatte. Svarprosent var 77 prosent i 2013 og 82 prosent i 2014, noe som gir ledelsen et solid datagrunnlag for å evaluere effekten av forbedringstiltak og prioritere fremtidige tiltak.

Ved hovedkontoret jobbet ledelsen tett sammen med Arbeidsmiljøutvalget (AMU). Det ble regelmessig gjennomført møter gjennom året, hvor arbeidsmiljø og spesifikke forbedringstiltak ble diskutert.

Flyktninghjelpen operer i ustabile områder hvor vold og kriminalitet er utbredt. I mai 2014 mistet Flyktninghjelpen dessverre to ansatte som ble drept da kjøretøyet deres ble truffet av en veibombe i det nordlige Mali. Det ble videre rapportert om 52 tilfeller av personskader og ett tilfellet av kidnapping i 2014. Den bortførte ble løslatt uten fysiske skader.

Ansattes sikkerhetssituasjon er et meget viktig aspekt av HR-arbeidet ved alle Flyktninghjelpens kontorer. For å best mulig kunne ivareta ansattes sikkerhet foretar Flyktninghjelpens løpene risikovurderinger og iverksetter tiltak i tråd med disse.

Totalt registrerte organisasjonen 421 sikkerhetshendelser knyttet til programvirksomheten i 2014. De aller fleste var relatert til ulykker i trafikken, innbrudd, tyveri og ulike former for trakassering og trusler.

Sykefravær

I 2014 var andelen sykefravær ved hovedkontoret på 2,21 prosent, sammenlignet med 3,27 prosent i 2013, 4,83 prosent i 2012 og 4,3 prosent i 2011. Mulighetene og forpliktelsene i avtalen om Inkluderende Arbeidsliv ble overholdt.

Styrets sammensetning

Styret

Følgende personer satt i styret i 2014:

- Idar Kreutzer (styreleder, gjenvalgt 18.09.2014)
- Gisele Marchand (nestleder)
- Cecilie Hellestveit
- Ahmed A. Madar
- Leiv Lunde
- Per Byman
- Lisa Ann Cooper
- David Sanderson (valgt 18.09.2014)
- Ingvill Fredriksen (ansattes representant)
- Stine Paus (ansattes representant)

I løpet av 2014 ble det gjennomført seks ordinære styremøter, to styreseminarer og ett ekstraordinært styremøte. Styret diskuterte 65 saker dette året.

Styret og administrasjonen samarbeidet tett. Styremøter og seminarer var preget av gode diskusjoner med fokus på fortsatt organisasjonsutvikling. Styret ønsker å takke Flyktninghjelpens ansatte for deres harde arbeid og engasjement.

Utsikter for neste år

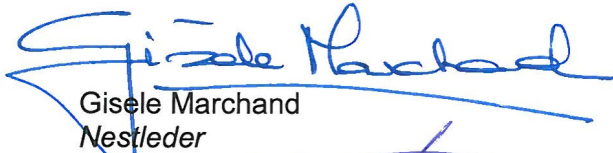
Flyktninghjelpens overordnende strategi for neste år er å nå ut til enda flere flyktninger og internt fordrevne på en effektiv og kostnadseffektiv måte. Flyktninghjelpen skal både 1) fokusere på beskyttelse og hjelp til flyktninger og internt fordrevne som ikke har hatt tilgang på eller får hjelp av andre, og 2) å jobbe for at organisasjonen klarer å nå ut med beskyttelse og hjelp til flere.

I 2015 vil Flyktninghjelpen også lansere sitt treårsinitiativ for å gi én million fordrevne barn og unge kvalitetsutdannelse innen 2018.

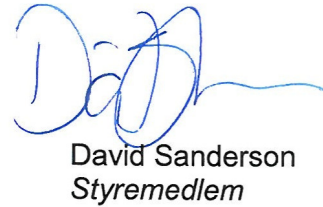
Oslo, 18. mai 2015

Idar Kreutzer
Styreleder

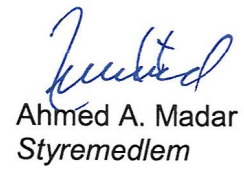
Gisele Marchand
Nestleder

David Sanderson
Styremedlem

Cecilie Hellestveit
Styremedlem

Ahmed A. Madar
Styremedlem

Per Byman
Styremedlem

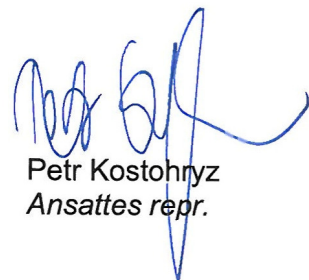
Katja C. Nordgaard
Styremedlem

Lisa Ann Cooper
Styremedlem

Ingvill Frederiksen
Ansattes repr.

Petr Kostohryz
Ansattes repr.

Jan Egeland
Generalsekretær

FLYKTNINGHJELPEN
NORWEGIAN REFUGEE COUNCIL

www.flyktninghjelpen.no

Flyktninghjelpen
Postboks 148 Sentrum
0102 Oslo